

Gældende formulering.

heder taler derfor, om udøvelse af anden virksomhed. Frakendelsen sker på tid fra 1 til 5 år, regnet fra endelig dom, eller indtil videre, i hvilket tilfælde spørgsmålet om fortsat udelukkelse fra den pågældende virksomhed efter 5 års forløb kan indbringes for den ret, der i sidste instans har truffet bestemmelse om rettens frakendelse, efter de i § 78, stk. 3, indeholdte regler.

§ 83. Begås nogen af de i §§ 119, 121, 141, 142, 180, 181, 237, 244-247, 252, 260, 261, 266 og 291, stk. 2, omhandlede forbrydelser af en fange, der udstår straf eller af anden grund holdes i forvaring, forhøjes den i de nævnte bestemmelser foreskrevne straf til det dobbelte. Straffen kan dog i intet tilfælde fastsættes lavere end hæfte. Udstår fangen straf af fængsel, eller hensidder han i arbejds- eller forvaringsanstalt (§ 67), kan der ikke anvendes lavere straf end fængsel, således at der i tilfælde, hvor der ikke er foreskrevet højere straf end hæfte, i stedet for denne straf idømmes fængsel i samme tidsrum; denne straf kan da idømmes i kortere tid end foreskrevet i § 33.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1, 1. punktum, finder tilsvarende anvendelse, dersom de dér nævnte forbrydelser begås af en tidligere fange overfor en ved den pågældende anstalt ansat person eller med hensyn til anstalten eller dens ejendele, samt når en tidligere fange gør sig skyldig i en af de i § 124 omhandlede forbrydelser i forhold til en i den pågældende anstalt hensiddende fange.

Stk. 3. At gerningen er udført af flere i forening, vil altid være at anse som en skærpende omstændighed.

Stk. 4. Dersom flere fanger har aftalt at begå en af de i stk. 1 omhandlede forbrydelser, vil hovedmændene, selv om forbrydelsen ikke fuldbyrdes, være at straffe som for fuldbyrdet forbrydelse. Under de i § 22 omhandlede omstændigheder kan straffen dog nedsættes.

Stk. 5. Dersom den, der er dømt til fængsel på livstid og ikke benådet, i eller udenfor fængselet begår en ny forbrydelse, fastsættes det ved dommen, hvilken frihedsstraf han ville have forskyldt, hvis den straf, han tidligere er idømt, ikke var livsvarig. Desuden kan der efter nærmere ved kgl. anord-

Forslaget.

26. I § 79, stk. 1, sidste pkt., ændres „den ret, der i sidste instans har truffet bestemmelse om rettens frakendelse“ til „retten“.

28. § 83, stk. 1, affattes således:

„Begås nogen af de lovovertrædelser, der er nævnt i §§ 119, 121, 141, 142, 180, 181, 237, 244-247, 252, 260, 261, 266 og 291, stk. 2, af en person, der udstår straf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, kan straffen forhøjes til det dobbelte.“

29. I § 83, stk. 2, ændres „stk. 1, 1. punktum“ til „stk. 1“,

§ 83, stk. 3 og 4, ophæves,
og i stk. 5, sidste pkt., ændres „nr. 2-4“ til „nr. 2-3“.